

Viņš mīlēja līdz galam

Zaļā ceturtdiena

2021. g. 1. aprīlī

Ērģeļu priekšspēle – Dr. Andris Āboliņš

Sākuma liturģija: māc. Liena Apšukrapša un māc. Mārtiņš Rubenis

Introits: 116. Psalms 1-2, 12-19

Es mīlu to Kungu, jo Viņš klausīja manas lūgšanas balsi.
Viņš piegriezta man savu ausi, tādēļ es Viņu piesaukšu visu savu mūžu.
Kā es atmaksāšu tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis?
Es pacelšu svētības kausu un piesaukšu tā Kunga vārdu.
Es pildīšu tam Kungam savus solījumus visas Viņa tautas priekšā!
Viņa svēto nāve ir dārga tā Kunga acīs.
Ak Kungs, es taču esmu Tavs kalps.
Es esmu Tavs kalps, Tavas kalpones bērns – Tu saraustīji manas važas.
Tev es upurēšu pateicības upurus un piesaukšu tā Kunga vārdu.
Es pildīšu tām Kungam savus solījumus visas Viņa tautas priekšā tā Kunga nama pagalmos,
tavā vidū, Jeruzāleme.

Gods lai ir Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam! Kā iesākumā bija, tā tagad ir un būs, no mūžības uz mūžību. Āmen.

Grēksūdzes lūgšana:

Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki aplāti. Sirdsžēlīgais Tēvs, mūžīgais Dievs! Tev visas sirdis atvērtas, visas vēlmes zināmas, tev apslēpts nav nekas. Piedod mums mūsu grēkus un ar savu Svēto Garu šķīstī mūsu sirdis un domas, lai mēs spētu Tevi mīlēt un Tavu svēto vārdu teikt un slavēt – caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Kungs, apžēlojies. Kristu, apžēlojies. Kungs apžēlojies.

Absolūcija: Ja šī ir bijusi jūsu patiesa grēksūdze un lūgšana, tad aplieciniet to savā sirdī sacīdami – jā!

Tas Kungs to ir dzirdējis.

Visu spēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un savā žēlastībā piedod mūsu grēkus, ka atgriezīamies un iemantojam mūžīgo dzīvību. Āmen.

Lūgšana: Debesu Tēvs, tai naktī, kad Tavs Dēls tapa nodots, Viņš mums deva jaunu bausli – mīlēt cits citu, kā Viņš mūs ir mīlējis. Ieraksti šo bausli mūsu sirdīs, lai spējam cits citam kalpot kā kalpoja Viņš, mūsu Kungs un Pestītājs, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību. Āmen.

Svēto rakstu lasījums: Kārlis Veilands un Tamāra Rūse

Jāņa ev. 13: 1 -17, 31-35

Bija laiks pirms Pashas svētkiem. Jēzus zināja, ka ir pienākusi viņa stunda pāriet no šīs pasaules pie Tēva; un savējos, kurus viņš šajā pasaulē bija iemīlējis, viņš mīlēja līdz galam. Mielasta laikā, kad velns Jūdām, Sīmaņa dēlam Iskariotam, jau bija sirdī ielicis nodomu viņu nodot, Jēzus, zinādams, ka Tēvs viņa rokās bija nodevis visu un ka viņš no Dieva ir izgājis un pie Dieva aiziet, piecēlās no mielasta, novilkā virssvārku un, paņēmis linu drānu, to sev apsēja. Pēc tam viņš ielēja ūdeni mazgājamā traukā un sāka mazgāt mācekļiem kājas, un slaucīja tās linu drānā, ko viņš bija apsējis. Tad viņš nāca pie Sīmaņa Pētera. Tas viņam sacīja: “Kungs, tu mazgāsi man kājas?” Jēzus viņam atbildēja: “Tu tagad nezini, ko es daru, bet pēc tam sapratīsi.” Pēteris viņam sacīja: “Nemūžam tu man nemazgāsi kājas!” Jēzus atbildēja: “Ja es nemazgāšu, tad tev pie manis nav daļas.” Sīmanis Pēteris viņam sacīja: “Kungs, ne tikai manas kājas, bet arī rokas un galvu!” Jēzus sacīja: “Tam, kas ir jau mazgāts, nevajag vairāk, kā vien kājas mazgāt, jo viņš viss ir tīrs. Un jūs esat tīri, bet ne visi.” Jēzus zināja, kurš viņu nodos, tādēļ viņš sacīja: “Ne visi jūs esat tīri.” Kad viņš tiem kājas bija nomazgājis, viņš atkal apvilka savu virssvārku un apsēdies tiem sacīja: “Vai jūs saprotat, ko es jums esmu darījis? Jūs mani saucat: Skolotājs un Kungs – un pareizi sakāt, jo tas es esmu. Ja nu es, Kungs un Skolotājs, esmu jums mazgājis kājas, tad pienākas, ka arī jūs cits citam kājas mazgājat. Jo es jums esmu devis priekšzīmi, lai jūs darāt, kā es esmu darījis. Patiesi, patiesi es jums saku: kalps nav lielāks par savu kungu, un sūtnis nav lielāks par to, kas viņu sūtījis. Ja jūs to zināt, jūs esat svētīgi, ja vien to darāt.”

Nāc, mazgā mani baltu (Alberts Galiņš) - Thomas Tallis

Dzied Edvīns Rūsis un Artūrs Rūsis

Jēzus sacīja: “Tagad Cilvēka Dēls ir pagodināts, un Dievs ir pagodināts viņā. Dievs arī pagodinās viņu sevī un pagodinās viņu tūlīt. Bērniņi, vēl mazu brīdi es esmu ar jums. Jūs mani meklēsiet, un, tāpat kā es jūdiem esmu teicis, tā arī jums tagad saku: kurp es aizeju, jūs nevarat nākt. Es jums dodu jaunu bausli – mīliet cits citu! Kā es esmu mīlējis jūs, tā arī mīliet cits citu. Ja jums būs mīlestība savā starpā, visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi.”

Sprediķis: prāv. Daira Cilne

Tu Dieva Dēls (Artūrs Voitkus) - Dimitri Bortnanski (arr. Jāzeps Vītols)

Dzied Edvīns Rūsis un Artūrs Artūrs Rūsis

Draudzes Lūgšana: diak. Guna Reina

Rītausma – Dr. Andris Āboliņš

Autora ērģeļu izpildījumā

Noslēguma liturģija: prāv. Daira Cilne

Lūgšana: Dievs Kungs, debesu Tēvs, mēs Tev no sirds pateicamies, ka Tu esi atrodams, cikkārt pazemīgi un ticīgi Tavu vaigu meklējam, mums arī žēlīgi dod savu Svētā Gara palīgu, lai neesam vien klausītāji, bet arī Tavu vārdu darītāji, savu vājo ticību ar tiem stiprinām, pēc tiem dzīvojam un galā mūžīgi svēti topam, caur Tavu mīļo Dēlu, Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Āmen.

Svētišana

Ejiet ar mieru un kalpojiet tam Kungam ar prieku!

Pateicība Dievam!

Draudzes dziesma: Ir tomēr Viens

Ir tomēr Viens, kas gaismas valsti rada, Ir saules stars, kas skaidrībā mūs vada,
Ir mīlestība, kas, kad ērkšķi dzeļ, Vēl zied un zeļ,
Vēl zied un zeļ.

Tu mūsu spēks, kad nespēkā mēs grimstam, Tu Glābējs mums, lai jaunai dzīvei dzimstam,
Mirdz visam pāri, tumsas neaizskarts, Tavs svētais Vārds,
Tavs svētais Vārds.

(Kārlis Kundziņš)